

[Weikop.]

underskuddet over på skatteyderne, på samme måde som staten, hvis den ikke ville tage forhøjede takster, kunne gøre det.

Må jeg sige om lovforslaget eller i det hele taget om loven om indseende med priser, at den har efter min opfattelse altid været et underligt appendiks til monopolloven. Den er, synes jeg, et underligt sammensurium af monopollov og bestemmelser, der også i nogen grad findes i loven om uretmæssig konkurrence; jeg tænker her på mærkningsbestemmelserne, og jeg vil gerne lige have lov til — for jeg tror, der er mange, der slet ikke er opmærksom på, at man sådan lovgiver dobbelt — at henvise til loven om uretmæssig konkurrence og tillade mig et citat, hr. formand, af § 16. Der er mange paragraffer, som der kunne være anledning til at citere, men jeg tager § 16; den lyder således:

„Handelsministeren bemyndiges til efter samråd med hovedorganisationer for dansk erhvervsliv at fastsætte, at bestemte varer i detailsalg (salg til forbruger) kun må sælges eller udbydes til salg i foreskrevne enheder i henseende til tal, mål eller vægt, eller med en på varen eller dens indpakning anbragt angivelse af tal, mål eller vægt, ligesom også til at fastsætte, at bestemte varer i detailsalg (salg til forbruger) kun må sælges eller udbydes til salg med angivelse af, om varen er dansk eller udenlandsk, eller af dens frembringelses- eller oprindelsessted“
— og mere i den retning.

Det viser, at man allerede har en sådan bemyndigelse, som ministeren ved forhandling med organisationer kunne bruge, og ved hjælp af hvilken man kan få både mål, vægt, indpakning o. s. v. bestemt. Man spørger egentlig sig selv: hvorfor i alverden bruger man ikke de midler, man har — fremfor at lave nogle nye — og ser, hvordan de virker, før man laver en ny lovgivning? Det var derfor, jeg gjorde den bemærkning — jeg har været inde på det tidligere — at det er en underlig blanding af den ene og den anden lovgivning. Det er, som om man skal vise, at man kan noget mere, end man kunne før, til trods for at man ikke har brugt det, man havde.

På samme måde kan man sige, at prisundersøgelserne har man ikke tillagt nogen

større betydning eller værdi, for vi ved da, at hverken forbrugerorganisationer eller andre organisationer har krævet prisundersøgelser i ret stort omfang. De har haft adgang dertil efter den gamle lovgivning, men de har ikke gjort det, og jeg kan ikke se andet, end at det må være, fordi der ikke har været tilstrækkeligt grundlag for at kræve en sådan undersøgelse. Nu skal altså monopoltilsynet kunne foretage sådanne undersøgelser på eget initiativ; det kan man jo altid drøfte; men ærlig talt, når man ser de foretagne undersøgelser, som nu den sidste — bevares, det kan være meget godt at lave undersøgelser, men når man ser de kolossale bunker papir, man får, er man somme tider lidt betænkelig ved, hvad man bruger sin arbejdskraft til.

Må jeg endvidere spørge: hvor meget er nu egentlig — det er også noget, vi kan drøfte — den udvidede adgang til at bestemme skiltning i det hele taget værd? Jeg har lidt svært ved at se, hvorfor man skal have det her — men all right, man kan drøfte det — for så vidt jeg kan se i dag, tvinges de erhvervsdrivende eller i alt fald de handlende til at skilte og praktisk talt prismærke alt, eftersom den moderne butikshandel med selvbetjening o. s. v. jo slet ikke kunne gå, hvis der ikke var prismærkning og skiltning, det kræver denne moderne handelsform, og de, der ikke følger med i det, tror jeg ikke kan klare sig i konkurrencen. Det kan derfor for mig være noget tvivlsomt, om man skal gennemføre sådanne bestemmelser; det kan vi jo imidlertid se på. Men hvorfor skal man, for at sige det lige ud, have et barnepigesystem, hvis det kan ordne sig af sig selv? Men bevares, det kan vi drøfte.

Ingen af de argumenter, den højtærede minister har fremført, har overbevist mig 100 procent om nødvendigheden af at gennemføre en bemyndigelseslov, der altså ganske overlader til monopoltilsynet at skønne over, om der skal gennemføres prisundersøgelser, at skønne over, om der foreligger urimelige priser, og at skønne over, om der skal fastsættes højestepriser eller retningsgivende priser. Det er en meget vidtgående bemyndigelse.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi har selvfølgelig ikke noget imod under en udvalgsbehandling at høre på — der må vel